Lietas Nr. A420252214
Lietas arhīva Nr. AA43-0499-16/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 16.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Kaļiņina,
tiesnese S.Liniņa un tiesnese U.Mihailova,

piedaloties pieteicējas SIA „Parakss Auto" pārstāvjiem /pers.O/ un /pers.P/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers.Z/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Parakss Auto" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 27.februāra lēmuma Nr.22.8/L-6477 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 19.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests) veica pieteicējai SIA „Parakss auto" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2011.gada janvārī – 2012.gada septembri, kā arī uzņēmuma ienākuma nodokļa auditu par 2011.gadu.

Administratīvais process dienestā noslēdzās ar 2014.gada 27.februāra lēmumu Nr.22.8/L-6477 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums). Tā rezultātā pieteicējai aprēķināts un samaksai budžetā noteikts PVN Ls 17 396,84, nokavējuma nauda Ls 2494,74 un soda nauda Ls 5219,05, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 2455,96 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 736,79.

Pārsūdzētajā lēmumā dienests apstrīd pieteicējas darījumus ar Lietuvas uzņēmumiem *UAB Keila* un *UAB Vilex* par automašīnu *BMW 530*, šasijas Nr./numurs/ (turpmāk – *BMW 530*), *BMW X5*, šasijas Nr./numurs/(turpmāk – *BMW X5)* un *BMW X6*, šasijas Nr./numurs/(turpmāk – *BMW X6*) piegādi. Dienests uzskata, ka darījumus apliecinošos dokumentos norādītā informācija ir nepilnīga un nesalīdzināma, kas liedz identificēt darījumos iesaistītās personas. *UAB Keila* un *UAB Vilex* amatpersonas noliegušas saimnieciskās darbības un darījumu ar pieteicēju veikšanu.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādīto.

[2.1] Audita ietvaros dienesta amatpersonu rīcībā bija vairāk nekā 25 dažādu dokumentu, kas apstiprina darījumus un sniedz pilnu veikto darījumu patieso apstākļu ainu. Papildus minētajam pieteicēja savā vārdā ir vairākkārtīgi sazinājusies ar saviem darījumu partneriem Lietuvā un lūgusi iegūt Lietuvas transportlīdzekļu reģistrācijas iestādes apstiprinājumus par automašīnu reģistrāciju Lietuvā, lai iegūtu maksimāli iespējamos dokumentus, arī tādus, kas atrodas pie trešajām personām.

[2.2] Pieteicēja ir saņēmusi arī Lietuvas automašīnu reģistrācijas iestādes izziņu, ka vēl joprojām transportlīdzeklis *BMW X6* ir reģistrēts Lietuvā uz *UAB Vilex* vārda. Pieteicēja arī ir saņēmusi apstiprinājumus no *UAB Vilex* par *BMW X6* atrašanos šobrīd sabiedrības rīcībā Lietuvā.

UAB Vilex ir atsūtījis arī Lietuvā iesniegto PVN deklarāciju kopijas, kurās ir atzīti automašīnu iegādes darījumi. *UAB Vilex* ir iesniedzis arī apstiprinājumu par veiktajiem darījumiem ar pieteicēju. Tādējādi gan audita ietvaros, gan pēc audita periodā pieteicēja ar vislielāko rūpību sagatavoja un iesniedza paskaidrojumus, dokumentus, savā vārdā pieprasīja dažādu informāciju citām iestādēm, pārsniedzot savas kompetences robežas ar vienu mērķi – pierādīt automašīnu piegādes faktus Lietuvas uzņēmumiem *UAB Vilex* un *UAB Keila*.

[2.3] Pieteicēja nav atbildīga par darījumu partneru veiktajām darbībām. Dienests nepamatoti nav ņēmis vērā pieteicējas paskaidrojumos norādītos apstākļus un faktu, ka automašīnas tika reģistrētas Lietuvā.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 19.novembra spriedumu apmierināts pieteicējas pieteikums. Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Lietā ir strīds, vai dienests pamatoti liedza pieteicējai par darījumiem ar Lietuvas uzņēmumiem *UAB Keila* un *UAB Vilex* piemērot PVN 0 procentu likmi un vai tādējādi pamatoti aprēķināja un samaksai budžetā noteica pieteicējai nodokļu maksājumus.

[3.2] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 32.punkts (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim*) noteic, ka preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā ir preču piegāde, ja preces no iekšzemes nosūta vai transportē uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti un šo preču nosūtīšanu vai transportēšanu nodrošina preču piegādātājs vai preču saņēmējs, vai trešā persona preču piegādātāja vai preču saņēmēja vārdā.

Iepriekš minētā likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka apliekamās personas preču piegādēm Eiropas Savienības teritorijā piemēro PVN 0 procentu likmi, ja: 1) preču pavaddokumentos (to skaitā rēķinā) norādītais preču saņēmējs ir citas dalībvalsts apliekamā persona ar derīgu reģistrācijas numuru šīs dalībvalsts ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā; 2) preces ir nosūtītas vai transportētas no iekšzemes uz galapunktu citā dalībvalstī, un to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta dokumenti.

Minētie nosacījumi ir kumulatīvi, proti, tikai tad, ja pastāv abi citētajā tiesību normā noteiktie kritēriji, ir tiesisks pamats PVN 0 procentu likmes piemērošanai. Tas nozīmē, ka pieteicējai, pretendējot uz PVN 0 procentu likmes piemērošanu, atbilstoši norādītajai tiesību normai ir pienākums apliecināt preču nosūtīšanu vai transportēšanu uz citu Eiropas Savienības valsti ar jebkuru transportēšanas dokumentu, kurā ir patiesa informācija par preču nosūtītāju vai preču transportētāju, kā arī par preču saņēmēju citā dalībvalstī, kurš ir apliecinājis, ka prece ir saņemta.

Turklāt, kā norādīja Eiropas Savienības Tiesa 2007.gada 27.septembra spriedumā lietā Nr.C-409/04, preces iegāde Kopienas iekšienē ir veikta, un atbrīvojums no nodokļa par piegādi Kopienas iekšienē ir piemērojams tikai tad, ja tiesības ar preci rīkoties kā īpašniekam ir nodotas pircējam un piegādātājs pierāda, ka šī prece ir nosūtīta vai transportēta uz citu dalībvalsti un ka pēc šīs nosūtīšanas vai transportēšanas prece faktiski ir izvesta no piegādes dalībvalsts teritorijas (sk.42.punktu). Prasība, lai piegādātājs veic visus pasākumus, ko no tā saprātīgi var pieprasīt, lai pārliecinātos, ka tā veiktās darbības nav saistītas ar nodokļu nemaksāšanu, nav pretrunā Kopienu tiesībām. Tādējādi tas, ka piegādātājs ir rīkojies labā ticībā, ir veicis visus iespējamos atbilstošos pasākumus un tā dalība krāpšanā ir izslēgta, ir svarīgi apstākļi, lai noteiktu iespēju uzlikt šim piegādātājam pienākumu vēlāk samaksāt pievienotās vērtības nodokli (sk. 65., 66. punktu).

No iepriekš minētā izriet, ka PVN 0 procentu likmi par preču piegādi Eiropas Savienības teritorijā var piemērot precēm, kas faktiski tikušas izvestas no piegādes dalībvalsts teritorijas uz citu dalībvalsti.

Turklāt ir svarīgi, ka piegādātājs ir rīkojies labā ticībā un ir pārliecinājies, ka tā veiktās darbības nav saistītas ar nodokļu nemaksāšanu.

Ievērojot iepriekš norādīto, lietā ir nepieciešams noskaidrot, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem ir iespējams konstatēt, ka pieteicēja automašīnas faktiski ir piegādājusi *UAB Villex* un *UAB Keila*.

[3.3] Secinājumus par to, ka darījumi ar *UAB Keila* un *UAB Vilex* faktiski nav notikuši, dienests pamatojis ar lietā sniegtajiem pretrunīgajiem paskaidrojumiem, konstatētajām pretrunām dokumentos un Lietuvas nodokļu administrācijas sniegto informāciju.

Auditā konstatēts, ka pieteicēja 2012.gada 7.februārī izrakstīja rēķinu *UAB Keila* par automašīnas *BMW 530* piegādi, 2012.gada 28.martā izrakstīja rēķinu *UAB Vilex* par automašīnas *BMW X6* piegādi. 2012.gada 28.martā sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts par iepriekš minētās automašīnas nodošanu *UAB Vilex*.

Pieteicēja 2012.gada 24.aprīlī izrakstīja rēķinu *UAB Vilex* par automašīnas *BMW X5* piegādi. 2012.gada 24.aprīlī sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts par iepriekš minētās automašīnas nodošanu *UAB Vilex*.

No Lietuvas nodokļu administrācijas sniegtās informācijas izriet, ka *UAB Vilex* un *UAB Keila* pārdotās automašīnas ir reģistrētas Lietuvas Transportlīdzekļu reģistrā attiecīgi kā *UAB Vilex* un *UAB Keila* īpašums.

Tiesa atzina, ka lietā izšķiroša nozīme ir tam, vai darījums ir noticis tieši ar to personu, kura norādīta preču pavadzīmē-rēķinā, proti, *UAB Vilex* un *UAB Keila*, un vai šie uzņēmumi faktiski saņēma automašīnas.

Dienests nav apšaubījis faktu, ka pieteicējas pārdotās automašīnas Lietuvā tika reģistrētas *UAB Vilex* un *UAB Keila* īpašumā, turklāt minēto apliecina gan transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības, gan Lietuvas nodokļu administrācijas sniegtā informācija. Tāpat arī no liecinieku /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/ liecībām izriet, ka viņi ir veikuši darbības saistībā ar automašīnu piegādi *UAB Vilex* un *UAB Keila*.

Šai informācijai iepretim dienesta norādītajiem argumentiem ir dodama priekšroka, jo tā nepastarpināti apliecina, ka darījuma rezultātā automašīnu īpašnieks mainījies, un automašīnas pēc pārdošanas bija *UAB Vilex* un *UAB Keila* īpašumā.

Tātad ir pierādīts, ka darījumi ir notikuši tieši ar *UAB Vilex* un *UAB Keila*, nevis ar kādu citu personu, neatkarīgi no tā, kas konkrētajā brīdī ir bijis *UAB Vilex* un *UAB Keila* pārstāvis un ko tas apgalvo.

Tiesa atzina, ka dienesta norādītie apstākļi, ka darījumu dokumentos ir konstatētas pretrunas un ka sniegtie paskaidrojumi ir vispārīgi, nevar izmainīt faktu, ka pieteicēja ir pārdevusi automašīnas *UAB Vilex* un *UAB Keila* un *UAB Vilex* un UAB Keila automašīnas ir reģistrējušas savā īpašumā. Tiesa nekonstatēja, ka konkrētie darījumi ar *UAB Vilex* un *UAB Keila* nav notikuši un automašīnu piegāde nav veikta, jo par darījuma faktisko notikumu liecina automašīnu pārreģistrācija.

Kā ir atzinusi Augstākā tiesa, lai notiktu automašīnas iegādes darījums, automašīna fiziski ir nogādājama Ceļu satiksmes drošības direkcijā, kur tiek veikta numuru salīdzināšana, dokumentu pārbaude un izdarīts ieraksts par īpašnieka maiņu (*Augstākās tiesas 2011.gada 27.maija spriedums lietā Nr.SKA-224/2011, 11.punkts, 2014.gada 11.februāra spriedums lietā Nr.SKA-48/2014, 2014.gada 6.marta lēmums lietā Nr.SKA-418/2014*).

Tiesa atzina, ka iepriekš minētā atziņa attiecināma arī uz izskatāmo lietu, jo, lai gan tā izteikta attiecībā uz darījumu partneriem Latvijā, izskatāmajā gadījumā automašīnas reģistrācijas fakts ārvalstī rada līdzīgas sekas, jo, reģistrējot transportlīdzekli, tiek pārbaudīti tā izcelsmes dokumenti un pārstāvju pilnvarojums.

[3.4] Pārbaudot pieteicējas PVN 0 procentu likmes piemērošanas pamatotību, tiesa ir saistīta ar dienesta izdotā administratīvā akta pamatojumu.

Ievērojot Administratīvā procesa likuma 150.panta otro daļu un 250.panta otro daļu, tiesa, pārbaudot pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, nekonstatēja, ka tajā būtu minēti apstākļi, kas norādītu, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, pārdodot automašīnas, tā piedalās ar krāpšanos saistītā darbībā.

Tā kā dienests nav pierādījis, ka automašīnas faktiski nav piegādātas *UAB Vilex* un *UAB Keila* un ka darījums noticis, tikai noformējot dokumentus, un pārsūdzētais lēmums nesatur pamatojumu tam, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt par iesaisti nodokļa izkrāpšanā, tiesa atzina, ka dienests konkrētajā gadījumā ir nepamatoti liedzis pieteicējai piemērot 0 procentu PVN likmi, līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atceļams kā prettiesisks, bet pieteicējas pieteikums ir apmierināms.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu dienests iesniedza apelācijas sūdzību, kurā nepiekrīt pirmās instances spriedumam, uzskatot pārsūdzēto lēmumu par tiesisku administratīvo aktu.

Papildus dienests uzsver, ka tiesa nav izvērtējusi /pers. M/, /pers. N/, /pers. S/, /pers. O/ un /pers. T/ dienestam sniegtos paskaidrojumus, bet ņēmusi vērā /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/ tiesas sēdē sniegtās liecības.

Tāpat tiesa nav devusi savu vērtējumu tam, ka minētās personas iepriekš bija pazīstamas ar pieteicējas amatpersonu, kā arī Lietuvas nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai, ka *UAB Vilex* un *UAB Keila* saimniecisko darbību nav veikuši.

[5] Pieteicēja paskaidrojumā par apelācijas sūdzību paužviedokli, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks.

[6] Tiesas sēdē dienesta pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību un sniedza paskaidrojumu, minot pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu.

Pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteikumu, minot pieteikuma argumentus.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka dienesta apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[8] Izvērtējot dienesta apelācijas sūdzībā izvirzīto argumentu pamatojumu kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar

Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai, to neatkārtojot. Arī atbildes uz dienesta apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem izriet no pirmās instances tiesas pamatojuma.

[9] Pirmās instances tiesa pamatoti piešķīrusi augstāko spēku tiesas sēdē sniegtajām liecinieku /pers. M/ (*lietas 1.sējuma 234.lapa*), /pers. N/ (*lietas 1.sējuma 236.lapa*) un /pers. O/ (*lietas 2.sējuma 5.lapa*) liecībām, jo minētās personas parakstījušās par to, ka nepatiesu ziņu sniegšanas gadījumā viņiem var iestāties krimināltatbildība.

Turklāt arī dienestam sniegtajā paskaidrojumā, kuru pēc /pers. M/ vārdiem pierakstīja dienesta darbinieks, /pers. M/ apstiprināja, ka viņš bija *UAB Vilex* pilnvarotā persona. Šo pilnvarojumu viņam izsniedza /pers. N/, kuru viņš pazīst no 2007.gada, jo abi kopā strādājuši. /pers. M/ arī apstiprināja, ka automašīnas *BMW* ir apskatījis, un ir zvanījis /pers. N/, informējot, ka automašīnas ir labas. Automašīnas uzrādījis /pers. C/. Pēc pāris dienām /pers. M/ ar /pers. N/ ieradušies pie /pers. C/, lai parakstītu rēķinus un automašīnu pieņemšanas-nodošanas aktus. SIA „Parakss auto" pārstāvis tika informēts, ka pēc automašīnām atbrauks /pers. O/ (*lietas 1.sējuma 56.lapa*).

Arī pers. O/ sasitībā ar *UAB Vilex* labā veiktajām darbībām apstiprinājis dienestam, ka strādājis minētajā Lietuvas uzņēmumā, braucis pēc sekretāres telefona zvana, lai izpildītu konkrētas darbības – atvestu dokumentus (*lietas 1.sējuma 77.lapa*). Nopratināts tiesas sēdē kā liecinieks, /pers. O/ apstiprināja, ka vedis arī automašīnu no SIA „Parakss auto" stāvvietas Purvciemā uz Lietuvas transportlīdzekļu reģistrācijas iestādi noformēt īpašuma tiesību pāreju uz *UAB Vilex* (*lietas 2.sējuma 5.lapa*).

Nesakritības starp dienestā sniegto paskaidrojumu, kurā ierakstīts, ka /pers. O/ nav vedis automašīnas uz Lietuvu, un tiesas sēdē mutiski sniegto paskaidrojumu, kurā /pers. O/ apstiprina, ka automašīnas ir vedis, izskaidrojamas ar to, ka dienestā sniegto paskaidrojumu noformējis dienesta darbinieks valsts valodā, kuru /pers. O/ nepārvalda. Tā kā dienesta noformētajā dokumentā nav atrodama informācija par to, kādā valodā saruna ir notikusi, vai bija pieaicināts tulks, /pers. O/ ieraksts par to, ka /pers. O/ šo paskaidrojumu izlasījis un sapratis, vērtējams kritiski. Savukārt tiesas sēdē pirmajā instancē liecinieka nopratināšanā piedalījās tiesas tulks, līdz ar to, izvērtējot pierādījumus lietā to kopsakarā, ir lielāka varbūtība, ka liecinieka teiktais tiesas sēdes protokolā ir fiksēts precīzāk.

[10] Kā izriet no dienesta iesniegtās informācijas (*lietas 2.sējuma 71.lapa*), abas *UAB Vilex* no pieteicējas iegādātās *BMW* markas automašīnas tika reģistrētās Lietuvas kompetentajā iestādē uz *UAB Vilex* vārda. Šo automašīnu īpašuma tiesību pārejai no *UAB Vilex* citu personu īpašumā nav nozīmes konkrētās lietas izskatīšanā, jo pieteicēja šo procesu nevarēja ietekmēt un arī atbildēt par šajā procesā notikušajiem darījumiem nav pieteicējas pienākums.

[11] Dienests apelācijas sūdzībā argumentē, ka pirmās instances tiesa nav devusi vērtējumu /pers. N/ paskaidrojumam, kuru viņš sniedza dienestam. Apgabaltiesa konstatē, ka /pers. N/ paskaidrojumā, kuru valsts valodā noformēja dienesta darbinieks, vispārēji norāda, ka viņš ir *UAB Vilex* amatpersona no 2012.gada, taču nezina tās juridisko adresi un kur tā reāli atrodas, noliedza to, ka pazīst pieteicējas amatpersonu /pers. C/ un /pers. O/ (*lietas 1.sējuma 58.lapa*). Savukārt pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka bija un joprojām ir *UAB Vilex* amatpersona, apstiprinājis, ka bija pilnvarojis /pers. M/ un /pers. O/ veikt darījumus minētās firmas vārdā, apstiprinājis savu parakstu uz pieteicējas izrakstītā rēķina, zināja iegādāto automašīnu *BMW* krāsu (*lietas 1.sējuma 236.–237.lapa*).

To, kāpēc tik krasi atšķiras tiesas sēdē sniegtās liecības no dienestam sniegtā paskaidrojuma, /pers. N/ tiesai izskaidroja ar to, ka, sniedzot paskaidrojumu dienestā, bija uztraucies, paskaidrojuma tekstu nav pārlasījis.

Administratīvā procesa likuma 154.panta otrā daļa noteic, ka nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Savukārt atbilstoši minētā panta trešajā daļa noteiktajam tiesa spriedumā norāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu.

Kā tika atzīts iepriekš, tiesa piešķir lielāku ticamību tiesas sēdē sniegtajām liecībām, jo, pirmkārt, personai ir izskaidrotas sekas, kādas iestāsies gadījumā, ja persona sniegs nepatiesas liecības, līdz ar to persona ir pamudināta sniegt patiesas liecības. Otrkārt, tiesas sēdē liecības sniegtas mutiski valodā, kuru persona pārvalda labāk, un tiesai ir iespēja uzdot precizējošus jautājumus, tādējādi vispusīgāk noskaidrojot patieso situāciju. Turklāt tiesas sēdē /pers. N/ sniegtās liecības apstiprina tiesas sēdē nopratināto liecinieku /pers. O/ un /pers. M/ liecības, kas kā pierādījumi ir gan attiecināmi uz šo lietu, gan arī ir pieļaujami, kā arī fakts, ka automašīnas ir reģistrētas Lietuvas kompetentajā iestādē to kompāniju, kuras iegādājās automašīnas no pieteicējas, īpašumā.

[12] Saistībā ar pieteicējas noformēto automašīnas *BMW 530* realizāciju apgabaltiesa konstatē, ka 2012.gada 7.februārī izrakstīts rēķins Nr.07022012 *UAB Keila* par automašīnas *BMW 530* piegādi (*lietas 1.sējuma 88.lapa*), un 2012.gada 17.februārī minētais transportlīdzeklis reģistrēts Lietuvas reģistrācijas iestādē (*lietas 1.sējuma 118.lapa*). Dienests audita laikā arī noskaidroja, ka *UAB Keila* 2012.gada 10. un 20.februārī pārskaitīja 41 400 *euro* uz pieteicējas norēķinu kontu Latvijas kredītiestādē, kā maksājuma mērķi norādot rēķinu Nr.07022012.

Minētais apgabaltiesas ieskatā apstiprina gan to, ka pieteicējai bija no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 28.panta pirmās daļas izrietošas tiesības minētajam darījumam piemērot PVN 0 procentu likmi par preču piegādi Eiropas Savienības teritorijā, jo transportlīdzeklis *BMW 530* faktiski ticis izvests no piegādes dalībvalsts teritorijas uz citu dalībvalsti, to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta dokumenti, preču pavaddokumentos norādītais preču saņēmējs (*UAB Keila*) ir bijis citas dalībvalsts apliekamā persona ar derīgu reģistrācijas numuru šīs dalībvalsts ar PVN apliekamo personu reģistrā. Tas, ka pavaddokumentā (*lietas 1.sējuma 97.lapa*) nav atšifrēts nosūtītāja amatpersonas un saņēmēja amatpersonas vārds un uzvārds, uzskatāms par dokumenta noformējuma nebūtisku trūkumu, jo šajā dokumentā ir fiksēti šofera (/pers. O/) vārds un uzvārds, kurš automašīnu *BMW 530* nogādāja no pārdevēja pircējam un kurš tiesas sēdē apstiprināja šo faktu. Atsevišķi formālie trūkumi rēķinu noformēšanā nevar būt par tiesisku pamatu, lai liegtu pieteicējai tiesības piemērot notikušajam darījumam ar *UAB Keila* PVN 0 procentu likmi.

[13] Izskatāmajā gadījumā no lietā iesniegtajiem pierādījumiem neizriet, ka pieteicēja kā automašīnu piegādātāja Lietuvas uzņēmējiem, kuri darījumu noslēgšanas brīdī bija reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā, nebūtu rīkojusies labā ticībā. Pieteicējai, atbilstoši pievienotās vērtības nodokļa neitralitātes principam, darījumos ar personām, kas ir reģistrētas ar PVN apliekamo personu reģistrā, ir tiesības atskaitīt PVN par notikušajiem darījumiem, līdz ar to PVN likmei, kāda ir piemērojama konkrētajos darījumos, nav nozīmes. Pieteicēja no tā, ar kādu PVN likmi nosūtīta prece ir apliekama, finansiālo labumu negūst, un tās darbības darījumos ar *UAB Keila* un *UAB Vilex* nav saistītas ar pieteicējas nodokļu nemaksāšanu. Dienests nav ieguvis pierādījumus par pieteicējas ļaunprātīgu darbību nodokļa izkrāpšanā. Savukārt, ja pieteicējas darījumu partneris nav godprātīgs nodokļu maksātājs, tad atbildība par krāpšanos ar nodokļu nemaksāšanu, ja tāda ir notikusi, ir negodprātīgajam komersantam.

[14] Apgabaltiesas sēdē dienests izvirzīja arī argumentu, ka /pers. V/, uz kura vārda transportlīdzeklis *BMW 530* no 2012.gada 5.marta ticis reģistrēts (*lietas 2.sējuma 49.lapa*), laika posmā no 2005.gada 1.decembra līdz 2006.gada 1.maijam bija pieteicējas darbinieks (*lietas 1.sējuma 190.*

un 191.lapa), tādējādi saskatot šajā apstāklī pieteicējas negodprātību.

Apgabaltiesa, izvērtējot šo faktu, secina, ka tas vien, ka persona pirms kāda laika ir strādājusi pie pieteicējas, nenozīmē, ka pieteicēja darījumu ķēdi saistībā ar transportlīdzekļa *BMW 530* atsavināšanu bija speciāli izveidojusi, lai /pers. V/, iespējams, gūtu no tā finansiālo labumu, jo neviens apstāklis neliecina par pieteicējas ieinteresētību darījumā starp *UAB Keila* un /pers. V/. Turklāt /pers. V/ minēto automašīnu ir iegādājies kā fiziska persona, kam kā gala patērētājam ir jāmaksā arī PVN. Tas, ka iespējamo nodokļu optimizācijas shēmu veicis pieteicējas bijušais darbinieks, dienestam ir iespējams izvērtēt citā administratīvajā procesā par /pers. V/ darījumiem, jo pieteicēja darījumu ar /pers. V/ nav veikusi.

[15] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa noteic, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Ņemot vērā, ka pieteicējas pieteikums ir apmierināms un pieteicēja ir samaksājusi valsts nodevu par pieteikuma iesniegšanu tiesā 28,46 *euro*, par labu pieteicējai no Latvijas Republikas ir piespriežama pieteicējas samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt SIA „Parakss Auto" pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 27.februāra lēmumu Nr.22.8/L-6477 no tā pieņemšanas dienas.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu SIA „Parakss Auto", reģistrācijas numurs 40003510518, samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Kaļiņina

Tiesnese S.Liniņa

Tiesnese U.Mihailova